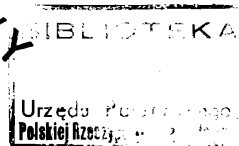

25 listopada 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

F42b 5/36

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10755.

Kl. 72 d 3.

Joseph Destrée
(Bruksela, Belgja).

Łuska nabojowa do broni palnej oraz dostosowane do niej części zamka: wyrzutnik, iglica i trzon zaporowy.

Zgłoszono 23 listopada 1926 r.

Udzielono 3 lipca 1929 r.

Pierwszeństwo: 27 listopada 1925 r. dla zastrz. 1—4, 6—11 (Belgja).

Łuski nabojowe używane dotychczas posiadają na obwodzie stopki obrzeże wystające nazewnątrz, o które zaczepia wyrzutnik chwytający tę łuskę z zewnątrz, celem wyciągnięcia jej z lufy.

Łuska w myśl niniejszego wynalazku jest cylindryczna i przeznaczona do użytku w broni palnej o wewnętrznym cofaniu się, w której to broni nabój musi być głęboko wsunięty w lufę, aby to cofanie się mogło być wyzyskane należycie.

Kadłub niniejszego naboju przedłużony jest poza stopkę i spłonkę w taki sposób, iż poza stopką łuski tworzy się wydrążenie, przez które iglica przenika do spłonki, przyczem wydrążenie to ma obrzeże we-

wnętrzne, o które zaczepia wchodzący w to wydrążenie wyrzutnik.

Aby łuskę w myśl wynalazku można było wyciągnąć z lufy, należy zastosować w broni palnej wyrzutnik zaczepiający ją od wewnątrz ku jej obwodowi, gdy tymczasem wyrzutnik zwykły zaczepia łuskę od zewnątrz ku jej wnętrzu, co wymaga utworzenia odpowiedniego rowka w trzonie lufy, w który to rowek wsuwa się nabój podczas swego cofania się. Wynalazek obejmuje więc również wyrzutnik zaczepiający o łuskę od wewnątrz ku jej obwodowi.

Zaczep tego wyrzutnika opiera się na obrzeżu stopki łuski podczas jej wyciągania na znacznie większej długości, aniżeli

wyrzutnik dotychczas znany, a w tym celu zaczep ten ma kształt części pierścienia dzięki czemu trzon zamkowy, o którym będzie mowa następnie, wchodzi w zetknięcie z całą powierzchnią spłonki.

Tłok zaporowy trzonu zamkowego wsuwający się w lufę broni, w której ma być użyta łuska niniejsza, powinien posiadać występ wsuwający się w wymienione wydrążenie tylne kadłuba łuski, a to w celu należytego jej podparcia podczas wystrzału, wobec czego trzon powyższy wchodzi również w zakres wynalazku.

Rysunki przedstawiają tytułem przykładu kilka postaci wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny łuski nabojojowej, fig. 2 — taki sam przekrój łuski, lecz odmiennie wykonanej; fig. 3 — przekrój podłużny czołka tłoka zaporowego broni palnej; fig. 4 — widok w perspektywie innej postaci zamka oraz brzeg górny ładownika, który można zastosować do tej samej broni; fig. 5 — przekrój podłużny tylnej części lufy wymienionej broni, przedstawiony w chwili, gdy tłok zaporowy ją zamyka, fig. 6 — taki sam przekrój lecz przy odmiennem nieco wykonaniu zamka; fig. 7 — widok w perspektywie tłoka zaporowego zamka, zaopatrzonego w wyrzutnik specjalnego kształtu; a fig. 8 — widok w perspektywie przekroju łuski, którą można używać w broni palnej o zamku, wykonanym według fig. 7.

Kadłub łuski naboju, uwidocznionej na fig. 1 i 2, posiada przedłużenie 1, wystające poza stopkę 2, tak że w tylnej części łuski powstaje wydrążenie 3, przez które iglica przedostaje się do spłonki. Wydrążenie 3, ma kryzę wewnętrzną 4, o którą zaczepia po wejściu do wymienionego wydrążenia wyciąg, celem wyciągnięcia łuski. Przedłużenie 1 kadłuba łuski jest, w przypadku fig. 1, tak mocne, iż może wytrzymać całkowitą lub część siły przekazywanej tłokowi zaporowemu przez łuskę trzonu zamkowego w chwili strzału. Przy wyko-

naniu łuski podług fig. 2 siły te przekazuje tłokowi zaporowemu dno wydrążenia 3 tak, iż ścianki 1 tego ostatniego będą pracowały jedynie na rozciąganie i to tylko podczas wyciągania łuski.

Fig. 3 przedstawia tłok zaporowy 5 dostosowany do powyższych łusek. W tłoku tym znajduje się wyrzutnik 6 połączony z nim sprężyscie, gdyż jest on wykonany jako część o pazurze skierowanym nazewnątrz, t. j. w stronę obwodu lufy. Z chwilą zamknięcia zamka broni, wyrzutnik 6 wchodzi w wydrążenie 3 łuski, przyczem pazur jego zaczepia o kryzę 4, wskutek czego, przy otwarciu zamka, łuska zostaje wyciągnięta.

Na fig. 4 i 5 przedstawiony jest tłok zaporowy i zamek broni palnej, dostosowane do łusek typu nowego, uwidocznionego na fig. 1. Tłok zaporowy 5 posiada przedłużenie 7, które podczas zamykania zamka wchodzi w przedłużenie 8 lufy 9. Dzięki temu w chwili cofnięcia się tłoka zaporowego zamka względem lufy, komora nabojoowa tej ostatniej będzie zamknięta aż do chwili całkowitego wysunięcia się wymienionego przedłużenia 7 tłoka zaporowego z przedłużenia lufy 8. Przedłużenie 7 tłoka zaporowego ma część 10, mogącą wsuwać się w wydrążenie 3 łuski (fig. 1). W tłoku zaporowym osadzona jest iglica 11 zaopatrzona w ząb 12, mogący wysuwać się poza część 10 i zaczepiać o kryzę 4 łuski. Uderzenie iglicy w spłonkę wywołuje się zapomocą kurka 20, z chwilą zwolnienia zaczepu kurkowego 14 przez nieprzedstawiony na rysunku spust dowolnego rodzaju. Przebicie spłonki uskutecznia grot przez żądło iglicy, uderzając w spłonkę, osadzoną w stopie łuski.

Z chwilą gdy zamek zaczyna się cofać w stosunku do lufy 9, iglica 11 przesuwa się wraz ze swym zębem 12 wbok (w przypadku przedstawionym na fig. 4 i 5 ku górze) pod wpływem sprężyny 21 umieszczonej w tłoku zaporowym. Wskutek stożko-

watości ścianek wydrążenia 3 iglica ściska nieco sprężynę 21 podczas uderzenia w spłonkę łuski. Wobec przesunięcia się zęba 12 w bok zahacza on o kryzę 4 łuski, a jednocześnie występ 16 na iglicy zostaje pociągnięty wtył przez utworzony w tłoku zaporowym występ 17 o który opiera się sprężyna 22, drugi koniec której jest połączony z występem 16 i służy do cofania iglicy. Tłok zaporowy 5 odciąga więc ku tyłowi iglicę i jej ząb 12, wyciągając dzięki temu z lufy wystrzeloną łuskę, która zostaje następnie wyrzucona ku górze, z chwilą zetknięcia się jej końca tylnego z wyrzutnikami 18, stanowiącymi całość z ładownikiem 19, przedstawionym na fig. 4.

W tym przypadku tłok zaporowy 5 ma u dołu część zwężoną 23, mogącą wsuwać się pomiędzy krawędzie ładownika 19, celem doprowadzenia w sposób znany naboju do lufy (fig. 4).

Tłok zaporowy przedstawiony na fig. 6 różni się od poprzedniego urządzeniem iglicy. Zbijanie spłonki dokonywa się pod wpływem sprężyny 13, gdy nieuwidocziony tu spust zwolni zaczep kurkowy 14. Ruch boczny iglicy powoduje wspólne działanie skośnych powierzchni 14 i 15, z których pierwsza stanowi część tłoka, a druga zaś iglicy. Powierzchnie te zaczynają działać zaraz po skończonem rozprężeniu się sprężyny iglicznej 13, które to rozprężenie było zatamowane wobec zetknięcia się iglicy ze spłonką. Rozprężenie to kończy się, gdy tłok zaporowy zaczyna się cofać, łuska zaś chwilowo pozostaje w lufie w spokoju. Ponieważ przy układzie przedstawionym na fig. 6 sprężyna 22, odciągająca iglicę, nie jest już potrzebna, więc występy 16 i 17 mogą wchodzić w zetknięcie bezpośrednio.

Na fig. 7 jest przedstawiony tłok zaporowy typu uwidocznionego na fig. 6, w którym jednak ząb 12, zaczepiający o kryzę łuski ma postać dzwona pierścieniowego, zaczepiającego o kryzę 4 łuski na

znacznej długości, przyczem powierzchnia czołowa części 10 zamka wchodzi w zetknięcie z całą powierzchnią spłonki 2, dzięki czemu ta ostatnia nie może odkształcić się podczas wybuchu. Wskutek dużej szerokości haczyka 12, wymiary jego w kierunku osi łuski dla danej siły, potrzebnej do wyciągnięcia tej ostatniej, mogą być mniejsze, wskutek czego i głębokość wydrążenia 3 może być mniejsza (fig. 8), co pozwala zaoszczędzić na materiale i ułatwia obróbkę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łuska nabojoowa do broni palnej o wewnętrznem cofaniu się, znamionna tem, że kadłub jej przedłuża się poza stopkę ze spłonką, tworząc w tyle łuski wydrążenie, przez które iglica przedostaje się do spłonki.

2. Łuska według zastrz. 1, znamionna tem, że wymienione wydrążenie zaopatrzone jest od wewnątrz w kryzę, o którą zaczepia wyrzutnik, w to wydrążenie wchodzący.

3. Wyrzutnik do łuski nabojoowej według zastrz. 1 — 2, znamionny tem, że jego zaczep połączony jest elastycznie z trzonem zamkowym i skierowany ku obwodowi lufy.

4. Wyrzutnik według zastrz. 3, znamionny tem, że jego zaczep, zaczepiający o obrzeże, utworzone w wydrążeniu tylnem kadłuba łuski, osadzony jest w części tłoka zaporowego trzonu zamkowego, wsuwającej się w wymienione wydrążenie łuski.

5. Wyrzutnik według zastrz. 3 i 4, znamionny tem, że wymieniony zaczep ma postać dzwona pierścieniowego, zaczepiającego o obrzeże łuski na znacznej szerokości.

6. Wyrzutnik według zastrz. 3 — 5, znamionny tem, że ząb zaczepiający, wyciągający łuskę, umieszczony jest na iglicy.

7. Wyrzutnik według zastrz. 6, zna-

mienny tem, że ząb ten stanowi jedną całość z iglicą, poruszaną tak, aby przesuwała się w bok po uderzeniu w spłonkę.

8. Wyrzutnik według zastrz. 7, znamienny tem, że ruch boczny iglicy odbywa się pod wpływem sprężyny dodatkowej.

9. Wyrzutnik według zastrz. 7, znamienny tem, że przesunięcie iglicy w bok uskuteczniają dwie działające wspólnie skośne powierzchnie, z których jedna stanowi część tłoka, druga zaś część iglicy, przyczem przesunięcie się to rozpoczyna się dopiero po rozprężeniu się do końca sprężyny iglicznej, które zostało wstrzymane na skutek wsparcia się iglicy o spłonkę i może dobiec swego końca dopiero wtedy, gdy trzon zamkowy pocznie się cofać.

10. Tłok zaporowy do broni palnej, zastosowanej do łusek według zastrz. 2, znamienny tem, że jest zakończony przedłużeniem, wsuwającym się w przedłużenie lufy i zaopatrzonem ze swej strony w część,

mogącą zagłębiać się w wydrążenie kadłuba łuski nabojoyej według zastrz. 1 i 2, przyczem ślizgająca się w nim iglica, zaopatrzona w ząb, zaczepiający o łuskę, może wysuwać się nazewnątrz wymienionej części zamka.

11. Tłok zaporowy według zastrz. 10, znamienny tem, że część jego, wchodząca w wydrążenie w kadłubie łuski, styka się z całą powierzchnią spłonki.

12. Łuska nabojoya według zastrz. 2 i 5, znamienna tem, że głębokość wydrążenia, utworzonego w kadłubie spłonki z tyłu jego stopki, jest ukształtowana tak, że wejść w nie może tylko ząb wyrzutnika według zastrz. 5, którego grubość jest tem mniejsza, im większa jest jego szerokość.

Joseph Destrée.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

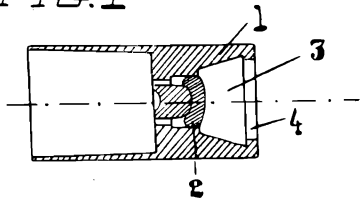

Fig. 2

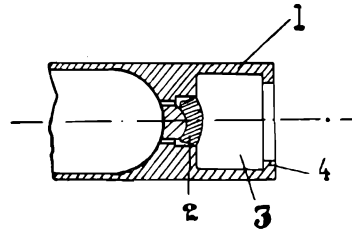

Fig. 3

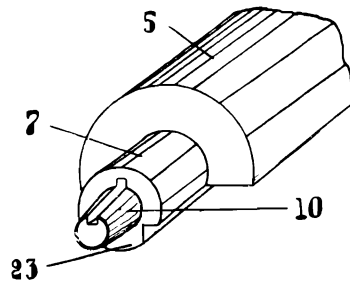
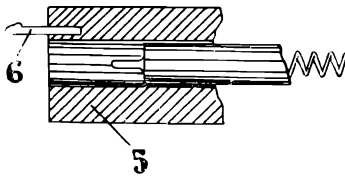

Fig. 4

Fig. 5

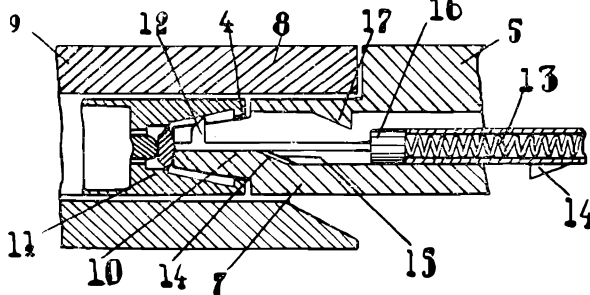
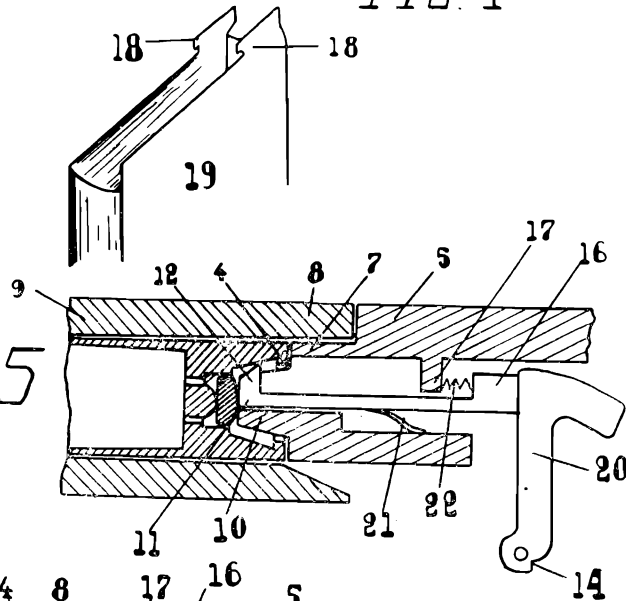

Fig. 6

Fig 7

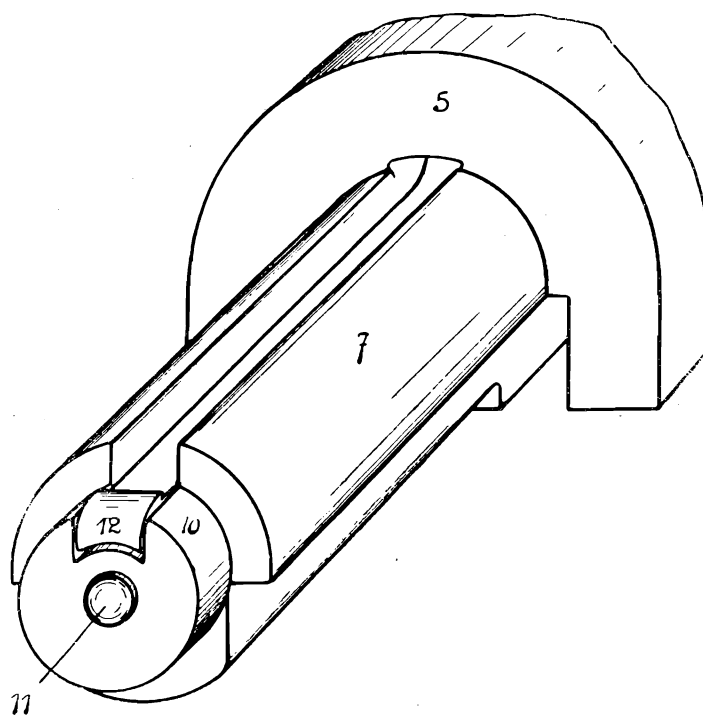

Fig 8

